

rala se bodeta zagovarjati radi tega pred kazensko sodnijo. Stariši pazite na otroke!

Nemška šola v Ljutomeru se bode na izrečeno željo kmetov zopet povekšala. Ljutomeržani so pač sprevideli, da človeku nikdar ne škoduje, ako se je še drugega jezika naučil. Mi mislimo, da radi tega pač nihče ne zataji svoje narodnosti, kakor vedno kriče klerikalci, ako se uči drugega jezika. Kmetje, skrbite tudi v drugih krajih za dober poduk vaše dece, ne dajte se gospodom v dolgih črnih suknjah za nos voditi. Deca se naj uči tudi nemškega jezika, ker ga bode, ko ji bode treba iti v svet jako potrebovala!

Poročilo ptujskega sejma. Ptujski sejem dne 1. t. m. je bil prav dobro obiskan, posebno mnogo kupcev iz Zgornjega Štajerja, iz Koroškega in Nižjega Avstrijskega je prišlo na njega. Prignalo se je na sejem 95 konjev, 826 glav goveje živine in 346 svinj. Prihodnji živinski sejem bode dne 15. tega meseca.

Vol ga je ubil. Dne 25. p. m. je pasel 70 let stari Kočar Žniderič iz Male vesi krave. Kar naenkrat je priletel od bližnjega soseda vol in se je začel s kravami bosti. Žniderič je hotel vola odpoditi, ta pa se je na njega postavil, in ga vrgel na tla. Pri tem mu je predril z rogami trebuh, tako, da je Žniderič drugi dan vsled poškodovanih črev umrl.

Shodi nič kakor shodi. Dne 5. julija je bil zopet shod v Šoštanju. Dohtar Servec, potem kaplan Korošec in Vošnjak so razlagali kmetom klerikalne svoje nazore. Dne 19. julija pa bode zborovanje v Rušah. Govorila bodeta dohtar Rozina in pa dohtar Robič. Dohtar, kaplan, in zopet dohtar in še en dohtar, kmetje, zdaj pa že veste, v čegavo korist se bode zopet zborovalo. Le idite jih poslušat in prepričali se bodete, da ti gospodje na sebe nikdar ne pozabijo.

Ustrelil se je V Gornji Ložnici pri Mariboru 45-leten kočar A. Verdjak. Pred kratkim je bil iz tovarne v Gornji Bistrici radi pijančevanja odpuščen in je storil ta nesrečni korak najbrž, ker se mu je od pijanščine zmešala pamet.

Bankovci za 10 goldinarjev se ne bodejo od dne 31. avg. t. l. več drugje, kakor pri glavnem avstrogrškem zavodu sprejemali. Po 1. septembru jih ne moremo več drugače zamenjati, kakor, da poprosimo zato dovoljenja pri generalnem svetu avstrogrške banke.

Iz Cirkovec. „Blagor njim, ki so usmiljenega srca.“ Marija Koren, iz Spodnjih Jablanov, stara vdova, je prodala svoj čas svojo hišo št. 25 dotične občine, ki spada v faro Cirkovce in si je pri tej prodaji pridržala pravico v prodani koči dosmrtno brezplačno stanovanje. Zadnji kupec Franc Osenjak jo je poprosil, da bi tudi njemu dovolila v tej hiši stanovati, kar je dobrodušna ženica konečno tudi dovolila. Osenjak pa je začel starko nadlegovati, želeč jo spraviti na vsak način iz stanovanja. Ker jej konečno ni bilo za obstati, je šla starka k odvetniku dohtarju pl. Plahki v Ptuj in ga poprosila, naj jej ta sodnijskim potom pripomaga do njene pravice. Ker ni imela denarja za dotično sodnijsko postopanje,

je prosila odvetnika, naj jej ta pomaga zastopj. (druhalij) v
vetnik, čeprav Nemeč, se je uboge slovenske staro surovo
usmilil, in jej obljubil, da jo bode brez plače ljutome
pri sodnji zastopal. Ker pa je pri taki tožbi tr menda
več kolekov (štempelnov), napravil je odvetnik ubo čast gu
spričevalo, dal to spričevalo starki in jej naročil, dali pr
je pusti od občinskega predstojnika domače ob narod
in pa od župnika domače fare podpisati, ker to t
postava zahteva, ako hoče biti kdo od kolekov op
ščen. Koren je nesla ubožno spričevalo k občinske
predstojniku in ta je radovoljno podpisal in mu p
tisnil občinski pečat. S tem spričevalom se je
potila uboga vdova v farovž v Cirkovce k župni
Francu Cernenšek. Ko je župnik ubožno spričev
zagledal, mu je grozno skipela jeza: „Kar je neme
dohtar pisal,“ se je zadržal nad ubogo vdovo, „tega
podpišem!“ Nato je spričevalo ženi iztrgal iz rok
je na drobne kosce raztrgal. Župnik Cernenš
blagor ti, ki si toliki „prijatelj“ siromakov. Kri
je rekel: „Kar bodete enemu iz teh storili, (nam
siromakov,) to ste meni storili!“ Sicer pa je vpraš
ali ima župnik sploh kako pravico raztrgati ljud
reči, posebno pa še uradno potrjena pism
No, bodemo videli!

Celjska žaba in koroški „Mir“. Grozovito ču
se je zgodilo, celjska žaba ali pa „Domovina“, p
polnoma klerikalni listič si je upal vendarle enka
okrcati svojega klerikalnega bratca koroški „Mir“, b
piše o njem v svoji številki z dne 3. t. m. govori
o koroških razmerah to le: „Koroške šolske razme
so take, da bi se jih sramovali Culukafri. Časniko
ki bi nas vzpodbujali, ter učili, pa nimamo. „Mir
piše o vsem mogočnem, samo tega ne, kar bi na
narodno in gospodarsko vzpodbujalo, ter je post
tako neprebavljiv, da se je uprlo vsakemu, tudi na
naobraženemu človeku čitati te čenčarije. To ču
mislim, „Mir“ že sam, ker ga naročniki vedno bo
zapuščajo.“ Dobro tako! Sicer pa mi vemo, kako
da Korošcem takoj pomagati. „Štajerca“ si mora
naročiti, pa bode! Hvala Bogu, da je začel „Mir
umirati, in Bog daj, da bi še začela kmalu celjsk
žaba. Kaj pa se tiče tožbe o tužnih razmerah n
Koroškem, to pač ni tako hudo. Da se dotični do
pisnik tako grozno jezi, ker so slovenski kmetj
namesto slovenskega kaplana raji volili neme
kega poštenega kmeta, to nam je naravnost ne
mevno. Sicer pa koroški volilci gotovo vejo, zak
so to storili. Njim ni za hujskarije, temveč za m
med narodoma, ki živita na Koroškem.

Dopisi.

Iz Ljutomera. V nedeljo dne 28. junija t. l. s
blagoslavljeni ljutomerski nemški pevci svojo zastav
(bandero). Pri tej priliki dospelo je mogo nemšk
pevskih društev iz daljnih krajev v Ljutomer. Ko s
je pomikala velika procesija pevskih društev od ko
lodvora na glavni trg se ničesar ni dogodilo, ko p
so se počele govorice na glavnem trgu, prihitela
množina pijanih viničarjev in drugih tepecev (samo
v o

župnik Ogrizek ter njegov enakovredni kamerad Šušek storila, ako bi bilo zaradi besede „lažnjivec“, radi katere se je tožilo, in kar sta bila pripravna pričati, do prisege prišlo, ako bi gospod sodnik ne bil tako, kakor že rečeno, razložil in, ako bi Ogrizek ne bil pri vratih poslušal ter sodnikovo razlaganje slišal. Spominjajo pa še se dragi bralci iz tega lista, da je župnik Ogrizek lansko leto pred božjim razpelom trdil, da še mene ni nikdar za nemčurja imeoval, dasitudi mu ta beseda neprenehoma na jeziku leži. Dostavim še, da se Ogrizek stem hudo smeši, ker se občno diči in baha, da me je tako dolgo s s pomočjo kraj. šol. sveta tožil, dokler me ni s Črešnic spravil, kajti njegove ovadbe pač tega upliva nikakor niso imele, temveč je to resnično, da sem jaz, ker na svoje prošnje drugzega mesta nisem dobil, šel raje prostovoljno v pokoj, nego bi se po občnem pregovoru z b — prepiral. Njegova gorka želja pa mene ob službo in pokojnino spraviti, se mu hvala Bogu ni posrečila, v bodočnosti pa, kar je omenil, naj dobro pazi, da si iz vrhunca te „nekrščanske ljubezni“ sam sebi kaj enacega ne nakopa.

J. Adamič, šolovodja v pokoji.

Razne stvari.

Koliko človek pojé. Mož, srednje velikosti, ki ima zdrav želodec in ki je dosegel starost 70 let se lahko pohvali, da je snedel v tej dobi 25.000 kilogramov kruha, 18.000 kilogramov mesa, 40.000 kilogramov zelenjave, 36.000 do 48.000 jajc in popil blizu 500 hektolitrov tekočin. Vse te jedi in pijače, ki jih povžije človek v tej dobi, veljajo 48 tisoč kron. Kdor ne verje, naj sam računi!

Vse postaja dražje. Že od začetka tega leta je postalo vse blago, katero je iz volne in žide, dražje. In sicer je cena v fabrikah poskočila za 10 procentov; tudi konec (cvirn) na cevkah (špulah) je postal 10 procentov dražji. Zato so se morale cene tega blaga tudi v vseh trgovinah povikšati. Vzrok temu je iskati v slabih žetvah dotičnih potrebščin za izdelovanje tega blaga.

Koliko je človek vreden. Tudi človek je sedaj cenjen na svojo denarno vrednost. Neki francoz je izračunal, da je nomarlno razvit človek vreden 9000 do 10.000 kron. ker je kalcij, ki se da dobiti iz takega telesa, toliko vreden. V človeškem telesu je povprek 1400 gramov kalcija. Če pride mož, ki je to izračunal, kdaj v denarne stiske lahko sam sebe odda v kako — zastavljavnico.

Dvakrat vzel isto ženo. Pri neki obiteljski slavnosti v Nevjorku, h kateri je bila povabljena tudi vdova Charlota Heierjeva, povprašal je neki gost, imenom Nathan Henderson, kdo je omenjena gospa, katera mu je posebno ugajala. Na to ga je gospodinja predstavila. „Nathan Henderson“? ponovila je gospa Heierjeva, in takoj spoznala — svojega soproga, od katerega je bila 37. let ločena. Pred 37. leti jo je videl zadnjikrat in tako je ni več poznal. Par dni potem jo je vprašal, se li hoče z njim po-

ročiti, v kar je privolila. Dne 22. aprila sta se poročila in še isti dan je zvedel, da je njegova soproga ista, katero je pred 37 leti ostavil. Na to sta se napotila na ženitovanjsko potovanje v iste kraje kakor pred 43. leti, kjer sta se prvič poročila. Sedaj sta se vrnila v Nevjork, kjer bodeta živela kakor prej, v rebrice in golobje.

Zunanje novice.

Obsojena nuna. Na Francoskem je bila te dni obsojena neka nuna po imenu Sainte-Rose, predstavnica nunškega samostana (kloštra) v Tourzu. Nuna je namreč bila obdolžena, da je trpinčila šolske otroke, ki so bili izročeni njenemu varstvu. Obtožena je priznala, da so dekleta za kazneni moralni delati z jeziki križe na kamenita tla, da so jih polivali z mrzlo vodo, jim tiščali glave pod vodo, jih mazali s kravjekom ter zapirali čez noč v mokro klet. Obsojena je bila v dvomesečno ječo.

Papež Leon XIII. je na smrtni postelji. Zdravnik dr. Mazzoni se je izrazil proti uredniku lista „Vocella della Verita“, da je bil dne 6. t. m. navzoč med tem, ko je papež sprejel svete zakramente umirajočih. Mazzoni pripoveduje o tem tako-le: Papež je popel noma pri zavesti in vsakdo se mora čuditi, da prenaša s toliko dušno močjo propadanje trupla. Zdravnik je izjavil, da ga papež celo noč od 6. do 7. t. m. ni poklical k sebi, čeprav je pričakovati, da bo najbrž v prihodnjih 48. urah umrl. K zdravniku je rekel papež: „Ne motite se, stari Pecci (tako se piše papež) mora umreti, papež je nezmotljiv in večni.“ Bolezen, katera se je lotila papeža, se je spoznala kot vnetje pljuč. Kakor se poroča z dne 6. t. m. iz Rima, papež noče ležati v postelji, ker mu ležanje povzroča velike bolečine, zato mu je dovolil zdravnik, da sme sedeti v stolu, ki je bil nalašč zato napravljen. Kakor poročajo listi, je prišlo v Rim več kakor 500 telegramov, med temi tudi od našega presvitlega cesarja, v katerih so vladarji in odlične osebe povprašali o papeževem zdravju. Kakor poroča „Börsenkurier“, je bil oveščen nemški cesar zadnjo nedeljo o nevarni papeževi bolezni. Tudi ta cesar, čeprav protestanst, je pri božji službi molil za papeževu zdravje ter končal svojo molitev takole: „Svet potrebuje dobre in velike može, neskončni vsega močni Bog naj podeli svetemu očetu še mnogo let!“ S to cesarjevo prošnjo se strinjajo naše najiskrenejše želje.

Obsojen kaplan. Kaplan Jožef Horacek, kateri je bil obdolžen, da je posilil maloletno deklico je bil dne 26. p. m. od porotnega sodišča v Königrecu obsojen na poldrugo leto težke ječe.

Gospodarske stvari.

Meje med njivami. Mali posestniki ali kmetje imajo navadno zelo raztresene njive. Med njivami sednih kmetov nahajamo po mnogih krajih nekoliko z meja